

DESARMAMENT

Un dels problemes més greus de la nostra reraguarda, i el que més ràpidament cal resoldre, és sens dubte el del desarmament. Per ningú no és un secret que hi ha elements que estaven, i estan encara, proveïts d'armament fins les dents, constituint un perill no sols per la reraguarda, sinó àdhuc pels fronts de combat que Catalunya controla i de quals fronts no pot, ai làs!, sentir-se orgullosa ni tan sols mitjanament satisfeta. El perill que aquesta excessiva quantitat d'armament a la reraguarda comporta, tots els ciutadans el pogueren apreciar durant el «putsch» del mes de maig. Sortiren bombes en gran escala, fusells i pistoles metralladores, mosquetons, metralladores i fins i tot uns vehicles que pomposament els anomenaven «tancs». I tota aquesta exhibició no tenia altre objecte que estemordir els militants dels Partits i organitzacions que pensen diferent als que els exhibien, sense altre objectiu «guerrer» que contestar a una titulada «provocació» per part del Govern legítim.

No sabien ells, pobres, que si tots els que durant deu mesos llargs hem hagut d'aguantar veritables provocacions a tot arreu, haguéssim hagut de respondre en la mateixa forma que ells, hauríem tingut d'emprar l'aviació i àdhuc l'esquadra. I tota aquella desvergonyida exhibició era feta oblidant que al front d'Aragó aquelles armes eren necessàries, oblidant que fa temps que al front d'Aragó no s'avença ni un sol quilòmetre, oblidant que totes les bales gastades en els atacs als Partits i casernes de força pública, haurien estat més ben emprades per prendre Osca o Saragossa. Ah!, però l'atacar al front d'Aragó per ajudar així als braus germans defensors d'Euscadi, la màrtir, no era pas res que importés als exhibidors del material. Ells en té-

nen ben bé prou amb assassinar els militants d'altres Partits o organitzacions i veritables antifeixistes, a la reraguarda. Ells en tenen ben bé prou amb organitzar manifestacions ridícules demanant —oh! inconsciència!— als Governos de la Generalitat i de la República que «cessin els bombardeigs de ciutats obertes», oblidant que el millor que es pot fer per aconseguir això, és atacar a tots els fronts batent al feixisme internacional envaiador de la Península; i oblidant que no ha estat pas per ordre dels Governos de Catalunya o de la República que s'ha bombardejat Barcelona, València o Almeria. Amb aquestes manifestacions i amb uns quants articles injuriosos de la seva premsa contra tots els qui com ells no pensen, ja han complert. Atacant persones que els hi haurien de merèixer el respecte, injuriant tothom de feixista i adjudicant-se ells mateixos patents del més pur antifeixisme, creuen que han complert llur missió.

I també estan convençuts que fent entrega de tres dotzenes de pistoles i uns quants «Winchesters» ja han complert amb el Ban de desarmament, sense pensar que tenen encara molts fusells, masses metralladores i fins i tot algun que altre canó escadusser, descomptant les bombes i els tancs. Es per això que cal portar a cap el desarmament total de la reraguarda, deixant al Govern només, i les forces que del mateix depenen, l'armament necessari per a contenir tot atac dels dos feixismes: del feixisme descarat i del que s'empara amb l'analfabetisme i la mala fe més repugnants. La seguretat de Catalunya, la seguretat dels ciutadans ho reclamen, ho exigeixen. Esperem que el desarmament sigui un fet.

R. H.

LA CULTURA FISICA

RELACIONADA AMB L'ESPORT

Encara que les circumstàncies no permetin prendre amb tant d'interès com nosaltres voldríem l'educació física y cultural, no ens acovarda, al contrari, pensem portar més endavant l'obra que ens hem proposat, fent exercir a la nostra joventut sobre aquest tema.

Ens proposem formar una joventut sana i alegre que pugui combatre tots els obstacles. És ara quan la nostra gent jove començava a evolucionar i a viure; és ara quan hem de continuar i fer-los-hi veure que no hi ha joventut sense esport. Aquest esport ens dóna l'alegria de viure sans i forts, tot confiant i donant-nos compte de què no és el modernisme de cabarets i de tès el que ens ha de portar el brillant horitzó de la llibertat. Aquest no ens el donarà una joventut corrompuda, sinó una joventut que visqui a l'aire lliure i que es comuniqui amb la naturalesa.

Aquesta relació amb la terra que li dóna la convicció del viure sa i robut esd cos i ànima, d'aquest companyerisme que solament s'obté freqüentat sales d'es-

port, gimnàs, fent excursions, donant un ambient als nostres camps i piscines.

Doncs bé; per a portar a cap aquesta obra necessitem la col·laboració plena i oberta de tota la joventut catalana, òrgan principal dels moments que vivim. Quantes vegades haureu sortit d'excursió, per un dia solament, i haureu sentit durant vint-i-quatre hores l'oblit encisador de les preocupacions de la ciutat i dels nostres contratemps, dels contratemps que segons alguns no us permeten anar a sofrir les incomoditats muntanyenques (?). Aquestes excursions, però, aquestes incomoditats són les que ens porten l'alegria de sentir-se més jove i de no pensar més que en caminar i semblar a cada pas un avenç per a l'educació física i moral de la nostra joventut que veu la humanitat per seguir lluitant fermament d'exercir i practicar l'esport, únic element que ens portarà al final de la nostra obra d'estructuració i ensenyament esportiu, que no és altra cosa que ensenyament nacional.

N. F.

NOTICIARI

En una de les últimes reunions del Comitè Executiu del Casal es prengué l'acord d'instalar a l'Entitat un magnífic amplificador a l'efecte d'activar més la propaganda del mateix i per a donar a conèixer, tots els ciutadans, part de les activitats d'ESPARTACUS.

Aviat, segurament dintre de breus dies, començaran al nostre Casal les representacions teatrals amb finalitat benèfica, que donaran un grup d'aficionats els quals gaudeixen ja de llarga anomenada.

Acabaran aquestes representacions amb un ball, que no hi ha dubte serà lluidíssim i tal com ESPARTACUS els fa sempre.

Una nova podem donar avui a les nostres consòcies. Aquesta, segurament plaurà en gran manera, ja que fa referència a les seves activitats.

El Grup femení del Casal torna a reorganitzar-se i dintre de poc ja rutllarà d'una manera ferma i decidida.

Totes les companyes és necessari s'inscriguin al Comitè Femení i passin per la seva Secretaria de set a nou de la vetlla de cada dia, a l'efecte de poder-se posar d'acord amb les companyes reorganitzadores i totes juntes fer la feina de conjunt necessària.

JOVENTUTS

POSICIÓ SOCIAL

Nosaltres, en aquests moments més que mai, hem de ratificar la nostra conducta envers aquest problema, iniciada a l'endemà del 6 d'octubre.

Estem al costat de tot això que representi un atac, per violent que sigui,, a aquesta conxorxa capitalista que vol apunyalar altra volta, com si res no hagués passat, a les classes oprimides, i, per tant, al costat de les organitzacions proletàries.

No tolerarem, però, de cap de les maneres que com a organització se'ns ataqüi per errors passats en les qüestions de tipus social. Hem deirat de banda tot el que pogués semblar intromissió i entrebancament de la marxa envers la revolució social. Això no va ésser més que el veritable sentit dels militants en aquestes coses.

Durava massa temps saquell com a anti-obrerista de les noscorrent estrany que algú titllava tres Joventuts per a no abatre'l d'una manera definitiva. Com tots els militants de les Joventuts d'Esquerra Republicana «Estat Català», de la classe proletària, portem a les nostres entranyes aquell esperit de revenja al despotisme de la classe dels assassins i miserables. La sang de les nostres venes és sang germana dels obrers d'arreu del món i, com podríem nosaltres sortir-ne d'aquesta universal família oprimida que lluita aferrissadament per abatre al jou capitalista?

Es per això que protestem del tracte que se'ns fa com a organització i assentem les nostres doctrines. Som collectivistes i dins aquest collectivisme admetem la sindicalització de la pro-

ducció. La força econòmica que representa la producció cal que sigui entregada al Sindicat. El poder polític ha d'ésser el pont d'enllaç, per al dia de l'enfortiment total del Sindicat, entregant-li tots els ressorts del poder, fent la revolució social. Aquest és l'esperit de les Joventuts d'Esquerra Republicana «Estat Català» i aquesta és la tàctica a seguir i que no abandonarem.

Per això, recolzàrem amb frenètica demanda, la readmissió dels 300 seleccionats confederals de la companyia de Ferroviaris, els de la Telefònica i tots aquells que havien patit misèria en aquell temps odiós del bien negre. Les Joventuts d'Esquerra Republicana «Estat Català», no interromprà el pas de l'avançada social. Vol ésser, en tot moment, al primer rengle, donant la cara i el pit. Tant se val, que la metralla llançada per la tirania capitalista caigui damunt nostre i deixi làs als nostres homes. Que la mort en defensa de les reivindicacions ens serveixi d'esperó i d'enfrenament per a lluitar contra el feixisme.

Les Joventuts d'Esquerra Republicana «Estat Català», no vacil·len. En fa jurament d'honor de la seva fe en la conquesta de la revolució social i han donat i estan donant tota la seva força als companys de batalla quan el feixisme enquadrat, en els militars traïdors, ha intentat implantar a Ibèria, el fruit criminal i assassí. Aquesta és la nostra posició i no hi ha procediment humà, per coaccionador que fos, que pogués intentar ne la desviació. Es o no veritat, militants proletaris de les Joventuts d'Esquerra Republicana «Estat Català»?

VIDA DEL DISTRICTE

ALBERT ARIS, REGIDOR

Per acord del Comitè Executiu de la Federació de Barcelona-Ciutat, ha passat el company Albert Aris a ocupar el càrrec que al Govern de la Ciutat tenia el company Godó, atès que aquest no pot, per ara, atendre les seves tasques municipals.

No cal dir com ens plau el nomenament del company Aris.

Es Aris un dels homes que més han fet pel Partit.

La seva capacitat de treball s'ha vist, principalment, en les èpoques dures de lluita i sacrifici, en les poques de clandestinitat que és quan es demostren els homes.

Aris formava part, després del 6 d'octubre, del Comitè Comarcal d'Esquerra Republicana i del Comitè Comarcal de les Joventuts d'Esquerra Estat Català.

Presidia, a l'ensem, el Comitè Pro-Presos i era un dels que més responsabilitat va adquirir.

Vingué el 19 de juliol i de llavors ençà la seva tasca dins la Caserna General de les Milícies d'Esquerra Republicana és prou coneguda.

Aris fou sempre allí, atenant als amics i donant solucions a tots.

Ara el Comitè Executiu de la Federació l'ha designat per ocupar un dels càrrecs de responsabilitat de l'Ajuntament.

Nosaltres estem convençuts d'Albert Aris.

Creiem que, com sempre, farà que el nom del nostre Partit sigui al lloc més alt d'allí on ell estigui.

ARA!, òrgan d'ESPARTACUS, vol afegir a les moltes manifestacions d'adhesió i agraïment que ha rebut el company Aris, la seva pròpia i la del Casal, del Casal ESPARTACUS, que sempre ha vist en Albert Aris l'home del sacrifici, l'home de la lluita quotidiana.

Companys Aris, Salut i encert.

JOSEP MUNTE
(De SOM!!)

La joventut, per Catalunya

Es l'hora de la joventut. Nosaltres, els joves, que a la fi som sempre els que portem l'avançada de totes les actuacions, és necessari que no defallim i anem endavant per assolir les nostres aspiracions d'obrerisme i nacionalisme.

Es hora que trenquem ja tot el que al nostre costat sembli retrocés envers passades actuacions; pensem que a Catalunya, en perdre els organismes vitals per a la marxa normal del nostre poble —Defensa i Ordre Públic— per l'actuació d'uns irresponsables se'ns ha imposat automàticament a tots els joves nacionalistes l'obligació de recuperar-los, junt amb la total independència de la nostra pàtria, passant per damunt de tots els convencionalismes, de totes les claudicacions i de tots els

pactes que els irresponsables de la política catalana hagin convingut sense consentiment de l'autèntic poble català.

No fa per la joventut l'actuació de la vella política d'estira i arronça. La joventut, amb fe i entusiasme viril, segueix endavant, vers el camí de la llibertat. Catalunya confia i espera molt de nosaltres. No hem de defraudar-la.

Com a nacionalistes que som, no podem oblidar que tot el que ha passat a la nostra terra ha estat per culpa d'uns mals dirigents i uns mals catalans que no han sabut aplicar l'única y veritable teoria, la que el poble de Catalunya necessita: revolució catalana i justícia social catalana.